

Meddelande från allmänheten.

Till "Fastlandssvensk".

Då undertecknad omnämnes i Eder ej särdeles grannliga, anonyma öppna fråga i n:r 113 av denna tidning, anser jag mig ha rätt och skyldighet att blanda mig i saken, särskilt som Eder insändare är en anklagelse mot Stånga församling och mig.

Vad Ni som "Fastlandssvensk" har med vår socken att skaffa, kan jag ej inse, men då Edert nit är så stort, borde Ni åtminstone hört Er för hos dem, som äro inne i socknens angelägenheter, innan Ni på detta uppseendeväckande sätt anklagar oss. Ert sätt att handla kallar jag otillständigt. Ni kunde ha fått veta, att Stånga församling verkligen redan har beslutat att utvidga sin kyrkogård, och att k. m:t den 16/1 1920 beviljat församlingen rätt att för ändamålet expropriera viss jord. Om denna jord pågår en process, som nu snart torde vara avgjord, sedan expropriationsnämnd nyligen utsetts. Under tiden ha vi måst fortsätta att begrava vid kyrkan, och vi befinna oss nu på ett "gammalt" kvarter med på några undantag när fullständigt "glömda" och ovärdade gravar.

Ni ondgjordes över att vi här i Stånga äro nog pietetslösa att röra vid en gammal gravplats. Ni tyckes då vara alldeles okunnig om att överallt i vårt land allmänna gravplatser omgrävas och begagnas ånyo. Om så ej finge ske, skulle till slut hela socknar bli kyrkogårdar. Vid varenda kyrka å Gotland ha de gamla begravningsplatserna många gånger omgrävis, Stånga kyrkogård kanske tjugo gånger. Detta har varit och är i full enlighet med svensk lag. De skelettdelar, man finner, läggas ned i graven igen, och här är dödgravaren tillsagd att lägga dem i gravens botten vid sidorna, där de övertäckas med jord. De få sålunda behålla sin villoplats. Värdade gravar går man helt förbi.

Jag medgiver gärna, att det vore gott, om man låte de bortgångnas ben vara i fred. Men man kan också finna en vacker tanke däri, att graven åter öppnas för senare slakten. Där vila våra förfäder från olika århundraden broderligt sida vid sida. Säkerligen finna de ej utrymmet trångt. De kivas ej om jordbitarna såsom de levande och unna nog sina efterkommande att i denna mening "gå till sina fäder". Men givet är, att man i det längsta dröjer med en omgrävning. Lagen giver rätt att åter använda allmänna gravplatser redan efter 15 år, men man dröjer gärna 50 år eller mer. För att möjliggöra detta måste området, där det ej är stort nog, utvidgas, och det är just därom, vi gått i författning i Stånga. Tills nu detta blir klart, måste vi naturligtvis fortsätta att "gräva kring kyrkan".

Till sist vill jag säga Eder, att jag önskar, Ni rådgjort med mig. Det är icke heller på sin plats att offentligen angripa andra, medan Ni själv gömmer Er bakom anonymitetens skyddande mask. Sådant överensstämmer ej med "kristen moral och lära".

Kyrkoherden i Stånga.